

Ἐκ ἀρχῆ μου εἶναι νὰ μὴν ἔχω κάμμιαν ἀρχὴν.

ΔΙΑΡΚΕΣ Ο ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΕΡΒΕΡΗΣ

εἶναι ὁ μόνος συντάκτης τοῦ ΠΑΛΗΝΟΡΑΠΟΥ καὶ εἰς αὐτὸν πρέπει νὰ στέλνονται οὐλα τὰ γράμματα τῶν ἐπιστολῶν.

Συνδρομὴ γιὰ τὴν Ελλάδα 12 δρ. καὶ γιὰ τοὺς ὄξω ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα 15 δρ. προπληρωτέαις. Κάθε παράπονον κάθε πολίτου τυπώνεται τῆς δωρεᾶς μόνον ἢ γνωστοποιήσεις πλησιέστερον 50 λεπτὰ τὴν ἀράδα γιὰ τὴν κάθε φορά.

Ἀθήναι, 14 Φεβρουαρίου 1885

Ἀριθ. 140+138+61

Ὁ μέγας Ποσαπόρνης,

ἦγουν ὁ Τρικούπης μᾶς τὴν ἔπαιξε καλά.

Ἄλλὰ ἐκεῖνοι ποὺ παίζουν μετὰ τὸν Λαόν, ὕστερα γυρεύουν καὶ τὸ ἔλαιον τοῦ Λαοῦ, οὐ οὐκ ἔστι ἔλεος, διότι κρίνει σὰν Θεός.

Γι' αὐτὸ

λέγεται καὶ φωνὴ Λαοῦ φωνὴ Θεοῦ.

Ἐκεῖνοι

δὲ ποὺ ἐτόλμησαν νὰ περιφρονήσουν τὸ Λαὸν θὰ δοῦν καὶ ἄλλη μία φορά τὴν ὀργὴν του, τὴν ἀγρία ὀργὴν του νὰ ξεσπάσῃ ἀπάνω τους.

Ὁ βασιλέας

ἀφοῦ προσκάλεσε τὸν Δεληγιάννη καὶ τὸν παῖδεν τὸν ἀνθρώπου τέσσερα μέραις ὡς ποὺ νὰ τὸν ξεψαχνίσῃ τί σχέδια οἰκονομικὰ ἔχει, καὶ τοῦ γύρεψε ἐκεῖνος τὴν διάλυσιν τῆς ἀνόμου βουλῆς τοῦ εἶπε πῶς αὐτὸ εἶναι ἐναντίον τοῦ Συντάγματος

Ὡστε

μετὰ χαρᾶς μᾶς μαθένομε πῶς ἀπὸ τώρα ἡ Α. Μεγαλειότης ἔγινε συνταγματικώτατος.

Καὶ γι' αὐτὸ ὁ Λαὸς του τὸν ἀγαπᾷ.

Ὁ βασιλέας

ποὺ ἔδωσε τὴν διάλυσιν τῆς βουλῆς σ' ἓνα Τρικούπη, ὅπου τὸν ζούσαν ἐκεῖνα τὰ ντελίνια στὸν Τρικούπη τὸν ὑβριστὴν του, τώρα θημῆθηκε νὰ ἐφαρμώσῃ τὸ Σύνταγμα, μὴ δίνοντας τὴν διάλυσιν στὸν Δεληγιάννη.

Σ' αὐτὴ

τὴν ὑπόθεσιν ἀπάνω χωρὶς νὰ τοῦ πονοῦν τὰ αὐτιά τοῦ βασιλέα, εἰς τρόπον ὥστε ν' ἀκούῃ τὸν Τρικούπη δυὸ ὥραις καὶ τὸν Δεληγιάννη μ.σ.η, μποροῦσε μετὰ μιὰ λέξιν καὶ χωρὶς ἀναμφομπουλῆς, νὰ τοῦ πῆ ἄει παιδί μου στὸ καλὸ καὶ δὲν μοῦ κάνεις.

Ἄφοῦ

ἡ βουλή ἔρριξε τὸν Τρικούπη, ἔπρεπε κατὰ τὸ Σύνταγμα νὰ δοθῇ ἡ διάλυσιν εἰς σ' ἐκεῖνον ποὺ τὸν ἔρριξε.

Καὶ ὁμοῦ δὲν ἔγινε.

Ἄφοῦ

ὁ Δεληγιάννης μίλησε τοῦ βασιλέα μᾶς τρεῖς μέραις ὕστερα τοῦ γύρεψαν ἀπὸ τὸ παλάτι νὰ δώσῃ καὶ γραφταῖς ἐξετάσεις τὸ τί θὰ κάνῃ καὶ τί δὲν θὰ κάνῃ.

Ἄλλὰ

καὶ ὁ Δεληγιάννης στάθηκε μποῦφος, γιατί δὲν ἔπρεπε νὰ δώσῃ λόγον τῶν ὧσων ἐμελλε νὰ πράξῃ, ὥστε νὰ φωτιστῇ ὁ μέγας Ποσαπόρνης, ὁ Πετρέλαιος.

Τὸ

σχέδιον τῆς Θεωροῦλας ἦταν ὅπως μποροῦσε νὰ φέρῃ οἰκονομίας στὸ κράτος, καὶ κατὰ τὸ σχέδιόν του ἔφερεν τέτοιαις ἀπὸ 15 μελλεούνια.

Λέγε

ἡ πωλημένους τοῦ ὑπουργείου ἑφημερίδες πῶς ὁ Θεόδωρος δὲν τόλμησε νὰ ἀποκόψῃ τίποτα ἀπὸ τοὺς στρατιωτικὸς καὶ ναυτικὸς προϋπολογισμούς.

Ἄμ' ἀφοῦ εἶναι ὅλα τελειωμένα τί ἤθελε ν' ἀποκόψῃ, τοῦ γαιδάρου τὴν οὐρά.

Καὶ

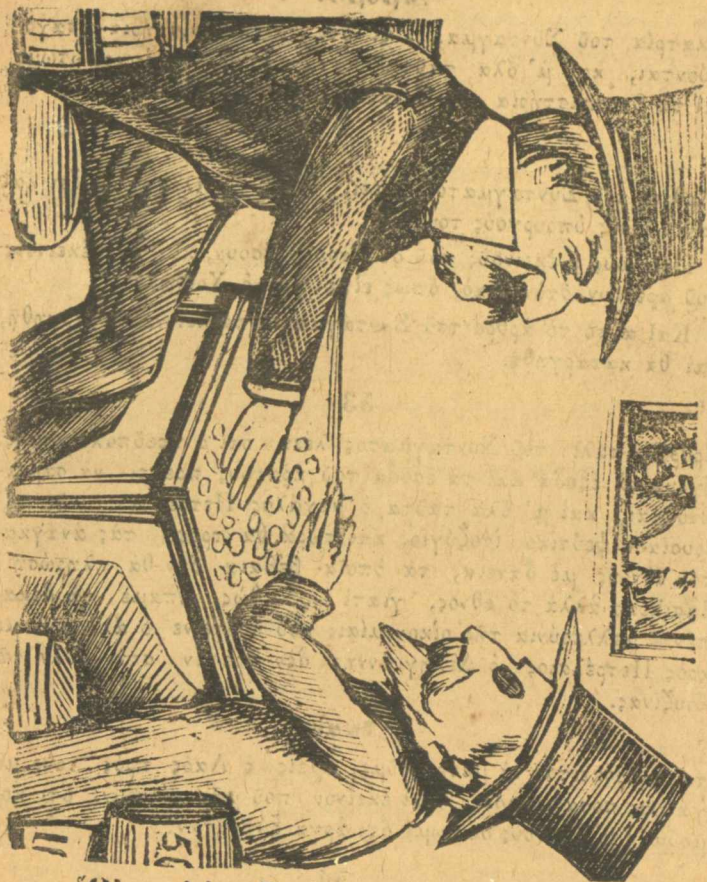
νὰ τί ἐζήτησε ὁ Θεόδωρος ἦγουν οἱ ἀντιπολίτευσις, τὴν κατάργησιν τῶν νόμων ποὺ ἀντὶς νὰ φέρουν πρόσδοδον εἰς τὸ κράτος, τὸ ζοδεύει περισσότερο αὐτὸ γι' αὐτοῦς.

Ἐγύρεψε

τὴν παρεμπόδισιν τοῦ περὶ καταναγκαστικῆς εἰσπράξεως τῶν φόρων τῶν πολιτῶν, οἱ ὅποιοι δὲν ἀντέχουν πλέον.

Ἐγύρεψε

τὴν κατάργησιν τοῦ δασμολογίου τοῦ Δεμάθα, τὸν φόρον τοῦ καπνοῦ, τῶν σπέρτων, τοῦ τσιγαροχάρτου καὶ τοῦ πετρελαίου τὸ μονοπώλειον, καὶ ἔτσι τὸ κράτος ν' ἀρμενίζῃ ὅπως πρῶτα.

Όλα πλέον δεκάμας είναι, σκόρπατα.

Άλλ' όχι, αν εὑρέθησαν πέντε ἔξ ποσαπέρνιδες ἰκαὶ πέντε ἔξ ἄλλα χαμένα κορμιά νὰ προβοῦν σὲ μιὰ τόση βρβαρότητα, ἡμεῖς δὲν δειλιοῦμε, ἀλλὰ ἀκλόνητοι καὶ πρῶτοι σηματοφόροι τοῦ πολιτισμοῦ καὶ κάθε εὐγενικοῦ αἰσθήματος θὰ ἔξακολουθοῦμεν τὸ ἔργον μας, καὶ μάρτυρες ἂν πρόκειται νὰ πεθάνωμε, ὄξω ἀπὸ τὴν αὐτοῦ γεννεότητα τὸ ἔλόγου μου.

Βάρβαροι.

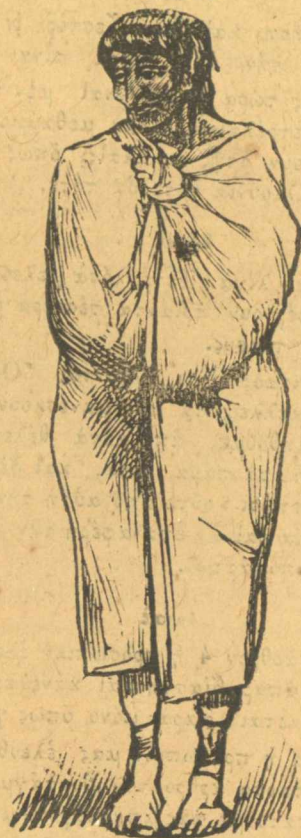
Ζήτω τοῦ Μιστρέλιαου ζήτω.

Φαίνεται

πῶς οὗτοι οἱ κύριοι πρέσβεις τῶν δυνάμεων ἢ ὅτι ἐπαλάβωσαν ἢ πλέον μᾶς θεωροῦν γιὰ φελλάχους.

Νὰ πάλι προχτὲς ὁ αὐτοῦ ἐξοχέστατος ὁ πρέσβυς τῆς Ἰσπανίας πῆγε στὸ μαγαζὶ ποῦ πωλοῦν τὰ χιακὰ προϊόντα νὰ ψουνίσῃ βερσεσὲ, ἐνῶ τὰ μούτρα δὲν τοῦ τὰ εἶχαν ξαναἰδῆ

ποτὲ, καὶ ἐπειδὴ τοῦ ἀρῆθηκα, σὺν τραμποῦκος σήκωσε τὴν μπαστοῦνα νὰ δείρῃ τὰ παιδιὰ καὶ θὰ σκότονε κανένα ἂν δὲν ξεπóρτιζαν, αὐτὸς δὲ ἔσπασε ὅ,τι βρῆκε μπροστὰ τοῦ καὶ ἔφυγε βρίζοντας.

Πῶς θὰ καταντήσωμε.

Πρέσβυς, λέει, δὲν λὲς πῶς εἶτε ἕνας χαμάλης, ἔπρεπε νὰ ἦταν ἄλλοι μέσα νὰ τοῦ ἔδειχναν τι θὰ πῆ ἑλληνικὴ μαγκούρα. Γαῖδαρε.

Ἄχ, μούφυγες διαλύσεις καὶ μὲ διαλύσεις καὶ μὲ.

Εἶς

τὸ πρακτορεῖον τῶν Ἐφημερίδων πωλοῦν χαρτὶ μὲ τὴν ὄκα καὶ πολὺ φτεινό.